

Barcelona 14 de octubre de 1927

L'Esquella de la Torratxa

ANY I - Núm. 2521 - 15 cts. - Atrassats 30

LA COLLITA DE BARRETS

—I després diran que no hi ha feina!

Teatre Català ROMEA

Gran Companyia VILA-DAVI

Primera actriu: MARIA VILA

Primers actors: DAVI i NOLLA

Totes les nits, a tres quarts de deu, el grandíós èxit d'en Juli Vallmitjana

La Caravana Perduda

Triomf d'autor i intèrprets

Diumenge tarda, a les tres i mitja, l'espectacle per a infants de Clovis Eimerich

MESTRE GAT o EL GAT AMB BOTES

Magnífica presentació

A l'**OLYMPIA** han debutat unes atraccions que constitueixen un programa de **Circ-Eqüestre** altament interessant

BUTAQUES a 4 i 3 PTES. SEIENTS a 1'50 PTES. GENERAL 0'80 PTES.

Totes les nits i els dijous, dissabtes, diumenges i festius
MATINEES ESPECIALS

TEATRE CATALÀ "NOVETATS"

Avui nit i totes les nits, els dos grans èxits

Un Estudiant de Vic

d'en Josep M.ª de Sagarra

i el divertit sainet de l'Avelí Artís

"SED BREVES"

Diumenge esplèndid programa a dos quarts de quatre: LA RONDALLA DEL MIRACLE d'en Folch i Torres

A dos quarts de 6, i nit: LA PECADORA i LIQUIDO i PLEGO.

ES DESPATXA A COMPTADURIA

TEATRE COMIC

EL TEATRE DELS GRANS ESPECTACLES

Totes les nits i dilluns, dijous, dissabtes i dies festius

Dues obres de gran èxit

La revista de l'alegria

Not-Yet

i l'obra cim del mestre LUNA

ROXANA

150 artistes — Esplèndida presentació

Grandíós exit de la nova Revista, en la que prenen part els celebrats artistes CONSOL HIDALGO, PEP VIÑAS, RAFEL DIAZ i altres de renomada vàlua

MUSICA Casa CANONGE

ESPECIALITAT EN OBRES PER A

Tercets - Quintets - Orquestres

Zurbano, 7 - Barcelona

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

EL KRIC

Aragó, 201 (cantonada Aribau) - BARCELONA

ACCESSORIS PER A AUTOMOBILS

Aquesta casa és la que ven MES BARAT d'Espanya, per procedir de liquidacions

TRENCATS

temps i diner, no deveu comprar cap aparell sense visitar abans aquesta casa.

CASA TORRENT - 13, Unió, 13 - BARCELONA

Tingueu sempre present que, els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnia en homes, dones i criatures, són els de la casa TORRENT. Sense traves ni elàstics enfargosos de cap mena. No molesten ni embarassen, deixant que hom es mogui lliurement i faci els treballs mes durs i pesats, sense la més petita molèstia. Si voleu estalviar salut,

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Q Ü E S T I O N S A R E S O L D R E

ALTRE dia, a propòsit de la publicació que dirigeix En Josep Maria Junoy, el meu estimat amic particular, vareig indicar la conveniència de restablir les valors intel·lectuals en el seu degut lloc.

—Està bé que en un mateix pla-nol d'Intelligència no hi hagi dretes ni esquerres, etern problema de gent de cor i gent de cervell, però cal que aquest pla-nol tingui uns límits ben definits. Perquè sinó, ens trobarem que enredarem l'opinió i aquesta no sabrà per on anar.

Es necessari advertir això posant diferents exemples. Durant la guerra tots els escriptors francòfils es negaven a escriure i col·laborar en els diaris que apareixien sota el titllament de neutrals, perquè això no volia dir altra cosa que partidaris dels Estats Centrals. Encara que els hi demanaven una col·laboració literària, aquesta no es podia donar, perquè l'opinió, veient signatures simpàtiques a les seves tendències, comprava la publicació i es trobava amb propagandes que podien perjudicar-li els seus sentiments o les seves informacions.

Per això, aconsellàvem al nostre caríssim amic Josep Maria Junoy que fes el favor d'adonar-se que traspassava una mica la ratlla de la confiança que havíem posat en ell, els que creïem que la seva publicació seria essencialment objectiva i en ella només hi cabria el que fos intelligència i art, procurant equilibrar els pesos per a qu no es decantés de cap de les maneres.

I aprofitant aquesta breu advertència, feta sota els auspicis de la més noble simpatia que sento per Josep Maria Junoy, cal advertir que fins ara els escriptors d'aquesta banda ens hem deixat portar massa per l'enlluernament que poden produir quatre amics intelligents i certament selectes.

En el camp de les lletres no hi ha pas reciprocitat entre els escriptors d'una i altra banda.

Els escriptors d'ací, quan surt un home d'allà amb un equipatge intel·lectual, ens desfem en compliments i elogis. Tractem de donar-li tota la importància que té i volem que es doni compte de què en les nostres files s'admet un respecte clar i viu en el camp selecte de les lletres. En canvi, de l'altre cantó, no hi és aquesta posició. La millor manera que tenen de rebre un escriptor de la nostra banda, és a cops de pedra i llançant-los-hi, a vegades, els goossos de la crítica literària educats en les altes esferes espirituals.

Ara mateix, amb motiu del XXV aniversari de la mort d'Emili Zola, els escriptors de dreta li han fet una rebentada intolerable. Quan morí el nostre Cristòfor de Domènec, fins hi hagué un excellent periodista vibrant que va fer-hi broma.

I és un assumpte del qual en parlarem amb més atenció. Ara no, perquè tenim pressa. Dispensin.

FRANCESC MADRID

UNA SENTENCIA

La gran preocupació dels comerciants i industrials catalans és, més que guanyar diners, mirar que els altres, els seus competidors, no en puguin guanyar.

AL TEATRE

Un matrimoni arriba al començament del segon acte. Saluden al senyor de la butaca del costat, conegut d'ells.

—Ens hem deixat perdre el primer acte.

—I l'autor també—diu el veí.

EL DIA DEL LLIBRE

El Dia del Llibre fou un èxít. Tothom comprà llibres. I els llibres catalans, ben cert, foren els que més es vengueren arreu; podem estar satisfets.

En una llibreria cèntrica, hi entrà una gentil doneta. Tenia aires de nena romàntica.

Esperà que li toqués el torn. I llavors, demanà:

—Les obres completes de Tomàs Garcés.

VIRAI

"Virai" se'ns torna oblidat i descuidat. No sabem el què li passa. Potser està enamorat. Potser està cansat de lluitar—i de perdre—amb la censura.

El fet és que aquesta setmana s'ha descuidat de fer el "Glossari" acostumat. El nostre Capdevila el substitueix. El llegidor no perd res amb el canvi.

GLOSARI

FESTA MAJOR DE L'ESPERIT

Avui fa vuit dies Barcelona feia goig de debò. La ciutat s'havia vesit de festa. La gent tenia cara alegre de diumenge. L'aire, el cel, tot, tenia una lluminositat de somriure.

Per què, tot això? Perquè avui fa vuit dies Barcelona celebrava la "Diada del Llibre". Es el segon any que es celebra, i ja ha estat com una consagració. Hi havia en aquesta festa—cosa que ens omple d'orgull i de goig profund—una alegria que no hi ha en les altres festes. I és que la del passat divendres era la Festa Major de l'Esperit.

Les llibreries havien ornat amb roses i llorens—l'amor i la glòria—els seus aparadors. Els aparadors de les llibreries sempre fan goig, però aquell dia en feien més. Als aparadors, aquell dia, el llibre prenia categoria de joia o de bibelot car. I, no obstant, per a fer-lo més accessible a les mans àvides, els llibreters, l'oferien amb un 10 per 100 de descompte.

Hi havien grans aglomeracions de gent davant les llibreries. No totes les aglomeracions han d'ésser davant el ring o l'estadi. No tot s'ha de donar a l'imperi de la brutalitat. Bo és reservar quelcom per a l'esperit.

Els que no havien comprat mai llibres, en compraven aquell dia. I és que veien que tothom en duia algun a la mà, i ells s'averonyien de no dur-ne.

Alguns en portaven més d'un: en portaven un paquet. El portaven amb tanta cura com si es tractés d'un ram de flors. I categoria, qualitat de flors prenien els llibres en segons quines mans: en les de les noies, per exemple. A la sortida dels tallers i de les oficines, totes aquestes noies que són la sal i la gràcia de Barcelona, tenien un llibre a la mà.

Feia goig, un goig que devenia emoció profunda, el veure que els que més compraven, que els que més i millor s'acostaven al llibre eren els obrers, els humils, que són els éssers més dignes de la terra.

També, però, la gran dama, plena de joies i perfumada per Coty, ens donava uns llibres a signar i se'ls feia dur a l'automòbil.

Avui fa vuit dies Barcelona es vestia de festa per a ensenyar al poble, a totes les classes socials que constitueixen un poble, a estimar el llibre. El llibre, a més de la seva valor ètica, ha devingut un motiu estètic, un motiu capital de decoració. Avui ja és moda tenir llibres en els nostres salons. Un petit prestatge amb llibres fa tan bonic com una vitrina Lluís XV, amb nines, ventalls i miniatures del segle XVIII. Com en el "home" anglès, es veuen llibres en totes les cambres de la casa moderna.

Cal que aquestes festes es repeteixin, ja que convé conrear incansablement l'esperit del poble. Cal fer-li estimar el llibre, propulsor d'energies i d'ideals de bondat i bellesa.

Cal, sobretot, dir-li això:

—Un llibre pot ésser el més gran i millor amor de la teva vida. Amb un llibre mai et sentiràs sol!

LLUÍS CAPDEVILA

EL PRESENT NUMERO HA PASSAT
PER LA PREVIA CENSURA GOVERNATIVA

JULIA FONS

Es la vedette insuperable que ha estrenat al teatre Apollo "Las Castigadoras", donant a l'obra un relleu que no li hauria donat cap altra artista.

La Fons ha estat, i és, un dels pocs casos que ha seguit una trajectòria sempre ascendent i mai igualada.

Per tal motiu, En Gibert, home coneixedor de tots els secrets del teatre no ha deixat escapar l'ocasió de contrac-

JULIA FONS

tar-la, doncs, tant en aquest gènere frívol com en les operetes vieneses "El conde de Luxemburgo", "La princesa del dólar", "La divorciada", etc., sempre ha estat la insubstituïble creadora.

Felicitem a l'empresari, per haver-nos donat ocasió de tornar a admirar de la Júlia Fons el seu art tan personal, tan distingit i tan parisenc.

EL NEN COMPLAENT

Tota la família és a taula.

La mamà.—Jordi, ves a tancar el balcó. Hi ha corrent d'aire.

Jordi (nen de sis anys).—No, mamà.

La mamà (molestada).—Fes el que et dic. Als pares se'ls obeeix sempre.

Jordi.—No vull anar a tancar el balcó.

La mamà.—Jordi, això no es fa. La mamà es constiparà per culpa teva. Si tu em diguessis "Mamà, tinc fred als peus, perquè fa corrent d'aire", jo aniria de seguida a tancar el balcó.

Jordi.—Mamà, tinc fred als peus, perquè fa corrent d'aire.

LA DIADA DEL LLIBRE

La diada del llibre, com ha reportat ja tota la premsa, ha transcorregut amb gran animació. Les llibreries es veien atapeïdes de gent. Moltes d'elles, com la d'Antoni López, la "Catalònia", Subirana "Editorial Juventud", Bastinos, etcètera, havien tret els llibres al carrer amb paraments a propòsit. Tenien, veritablement, un aspecte alegre i triomfal. Les portades acolorides dels llibres, que vessaven per tot arreu, semblaven, més que mai, vestir-les de festa.

La venda ha sobrepassat encara la de l'any anterior. Un vell llibreter i editor, que ha conegut forces èxits de venda, ens deia, francament optimista, que mai, en la seva vida, no havia venut tant.

Els llibres venuts són de tota mena. La gent comprava, sobretot, el que veia, amb una certa avidesa. S'ha venut de tot, català, castellà, francès. Cal, però, remarcar que, si habitualment, en la majoria de les llibreries venen més castellà que català, en la diada del llibre era el català el que triomfava.

A Madrid, en canvi, la festa ha passat gairebé desapercebuda. Un grup d'escriptors més o menys *snobs*, fins han fet humorisme sobre la festa. Pitjor per a ells. Res més trist ni més infecund, per a una literatura, que els escriptors es girin d'esquena al públic.

Algú, potser, en aquesta ocasió, recordant *l'avara poveretà di Catalogna* dirà que els catalans han aprofitat la rebaixa per a comprar llibres per a tot l'any.

Podem sortir, satisfets, al pas d'aquesta objecció. Hem comprovat que en moltes llibreries, els dies que han seguit a la diada del llibre, s'ha venut més que d'ordinari.

I és que ja s'ha dit que llegir és un vici. I en qüestions de vicis tot és començar.

Entre els fets remarcables de la diada del llibre ens plau d'anotar que enguany el primer dels premis concedits per la Cambra Oficial del Llibre, fou atorgat al nostre estimat company de "La Campana de Gràcia", Angel Samblancat.

Els tres premis a les llibreries més ben ornamentades foren concedits a la Llibreria Bosch (Bastinos); Llibreria "Catalònia" i Llibreria d'Antoni López.

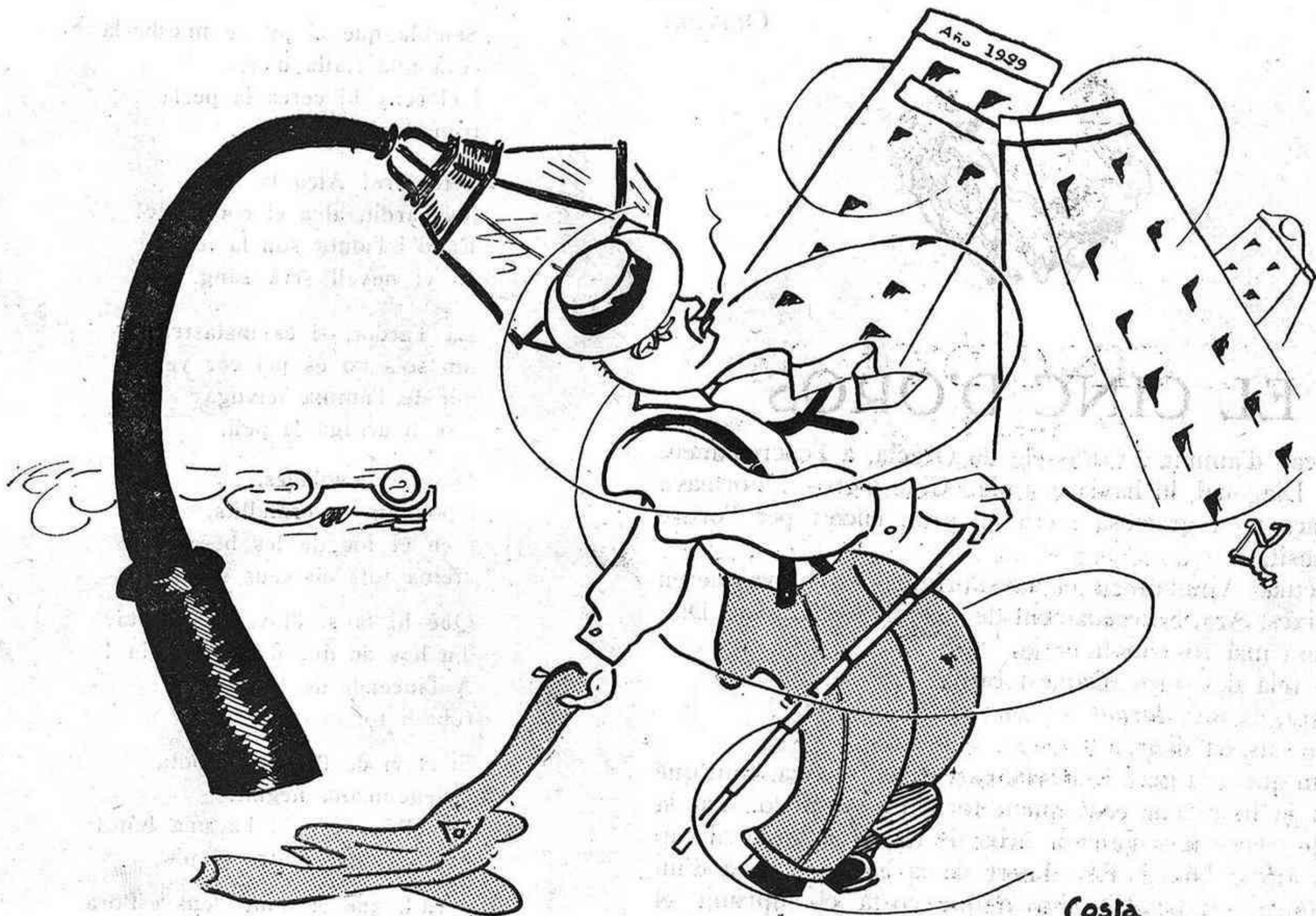

EL MAL GUST

TEATRES O BASARS?

Temps enrera, algun teatre convertí el salonet d'espera en una exposició industrial. En unes vitrines profusament il·luminades hom exhibia mostruaris de vestits, models de sabates i de capells, roba interior de senyores i fins atuells de cuina i estres argentats o cristallins de taula. Podíem així els espectadors matar l'estona, entre acte i acte, fent pressupostos, per exemple, sobre algun imaginari projecte matrimonial.

L'exemple d'aquells teatres han tingut eficàcia. Ara un dels teatres barcelonins més cèntrics, no n'ha tingut prou amb el salonet d'espera, i ha convertit en exposició industrial tota la façana. Un hom ja no sap si és un teatre o un veritable basar. Dubtarà el públic, en entrar-hi,

EL TORRAT EN TORNAR A CASA

Costa

—Ara sí que comprenc allò de la rotació de la terra.

si va realment a veure una comèdia o a comprar-se unes sabates. Del que és segur, però, que no li quedarà cap dubte, és de què la comèdia que veurà és una comèdia de basar.

Trobar-se davant d'una exposició mercantil, per ben presentada que estigui—i no n'estan massa totes aquestes vitrines—és una cosa que no pot influir gens beneficiosament en els sentiments artístics dels espectadors. No els suggerirà cap mena de devoció per l'art: i només els suggerirà preocupacions familiars o econòmiques o, encara, sentiments de luxe i exhibicionisme. Però, a més a més, pensarà massa en l'ambició de guany que presideix totes les empreses de teatre, i la qualitat artística de l'espectacle baixarà als seus ulls inconscientment de to.

Aquestes vitrines tindrien encara excusa si servissin per exhibició de certs objectes delicats, joies, treballs d'orfebreria, de ferros forjats, en fi, de les diverses manifestacions de les arts aplicades. I encara millor seria veure-hi les darreres novetats de llibreria, o les telles dels nostres pintors.

El més natural, però, fóra que es destinessin a propaganda de les obres i de llurs intèrprets: fotografies d'artistes, d'autors i d'escenes representades. Exhibició de vestuaris i reproducció de decorats...

Tot, en fi, coses que suggerissin al públic idees d'art i d'artistes; que desvetllessin el seu desig d'anar al teatre i no el de comprar-se unes sabates o uns guants.

Cal evitar, sobretot, que els instints mercantils de les empreses es facin presents, impudicament, al públic. Caldria que aquest en acostar-se al teatre es trobés voltat d'una atmosfera d'art i de bellesa. Fet i fet, encara que els empresaris s'entestin a no voler-ho veure, en això està precisament el seu negoci.

OLIVERI

EL CINC D'OROS

Al cap d'amunt del Passeig de Gràcia, a l'encreuament amb la Diagonal, hi havia el típic "Cinc d'oros". Formava una plaça molt graciosa i era un gran encert per l'ordre del trànsit.

L'actual Ajuntament el va suprimir. No hi valgueren les queixes. Ara, l'encreuament de Passeig de Gràcia i Diagonal era una cosa molt lletja.

No feia dos anys d'aquest canvi.

I, ara, es va a tornar a posar el cinc d'oros!!!

Què ens en dieu?

Com que a la gent li plavia, es va treure. Ara, com que tothom ja hi estava conformat, tornen a posar-lo. Val la pena de treure una cosa que s'ha de tornar a posar al cap de dos anys? Diu gaire a favor de la gestió urbana d'un Ajuntament, això? Els diners que costa el suprimir el "cinc d'oros", urbanitzar-lo de nou, suprimir la nova urbanització i posar de nou el "cinc d'oros", s'hauria pogut emprar alguna altra obra; en acabar els grups escolars, per exemple, que estan empantanegats i fent-se malbé des de 1923.

CANT DE SETEMBRE

Setembre, tristesa fina.

Adéu, estiu que te'n vas,
dintre la llum purpurina
d'un ponent suau i las!

Setembre, fruita madura,
monjoia de sol etern,
que devindrà confitura
per endolcir-nos l'hivern.

En mon cor, més que llum fina,
hi ha claror d'enamorat
que és com una dolça espina,
rajolí de sol clavat.

L'amor prepara la sembra
i en la seva inquietud
hi ha una fi de setembre,
la fi de la joventut.

La vida passa i s'esflora,
el temps fa una arruga al front,
i a dins del pit el cor plora
com el bassal d'una font.

Setembre, dolça acaballa
d'un immens petó de foc
començament de rondalla
de l'àvia fent el pioc.

En la calma somnolenta
del sol que se'n va tan tost,
hi ha una vermellor cruenta
i un immens color de most.

Sembla que el pit se m'esberla
com una rialla d'or,
i el seny hi cerca la perla
tremoladissa del cor.

Setembre! Alça la testa,
jove ardit, alça el cor franc!
El vi i l'amor són la festa!
El vi novell serà sang.

La Tardor, si és malastruga,
tan sols ho és pel cor vell
que té l'ànima feixuga
i se li arruga la pell.

Desafia nuvolades,
i ponents envermellits,
i en el foc de les besades
crema tots els teus sentits.

Què hi fa si l'hivern s'acosta?
Tu has de dur dins un estiu!
A l'incendi de la posta
roba-li tot el caliu.

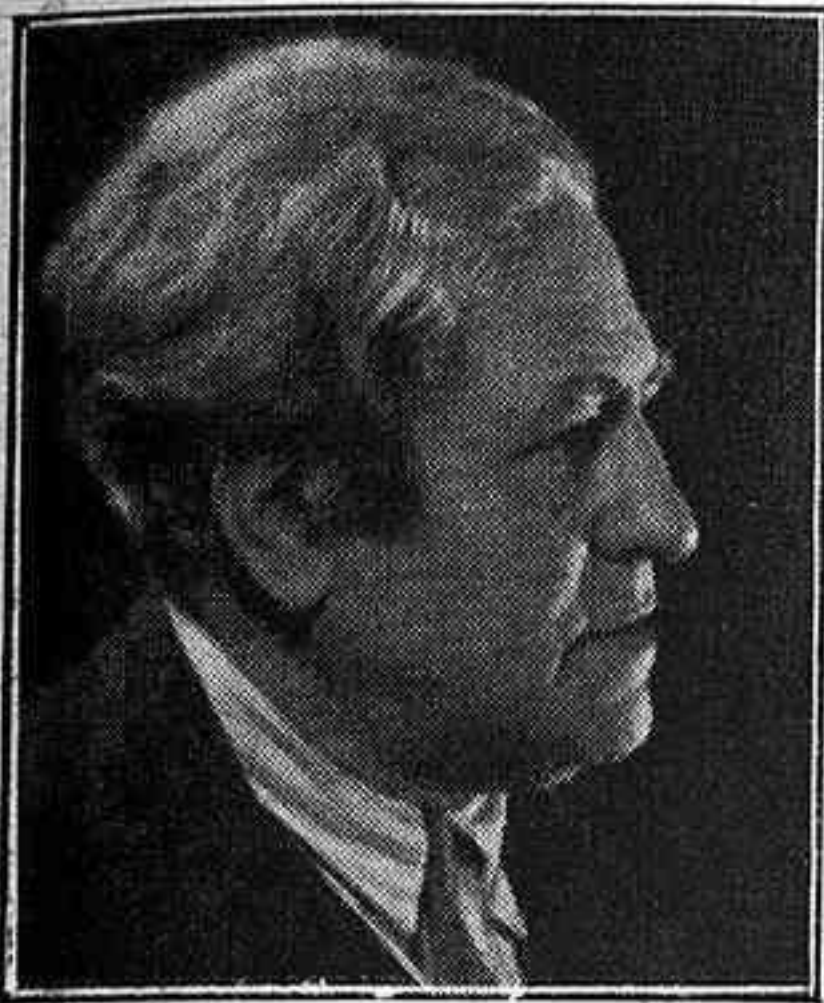
Si el vi de l'amor xarbota
i t'encomana neguit,
al cellé encar hi ha una bóta!
oïega el cor dintre el pit!

I riu!, que el temps ens esflora.
Demà? Una arruga al front,
i el cor dintre el pit que plora
com el bassal d'una font.

SALVADOR PERARNAU

TEATRE CATALÀ (NOVEDADES)

Artistes que componen la Companyia baix la direcció de J. MONTERO

Joaquim Montero

Josefina Tapias

Ramon Martori

Maria Morera

Elvira Jofre

Avelí Galceràn

Matilde Xatart

Antoni Martí

Pepeta Fornés

Dolors Peris

Llorenç B. Duràn

Maria Teresa Gay

Ramon Bañeras

Joaquim García Parreño

Joan Xuclà

Just Gómez

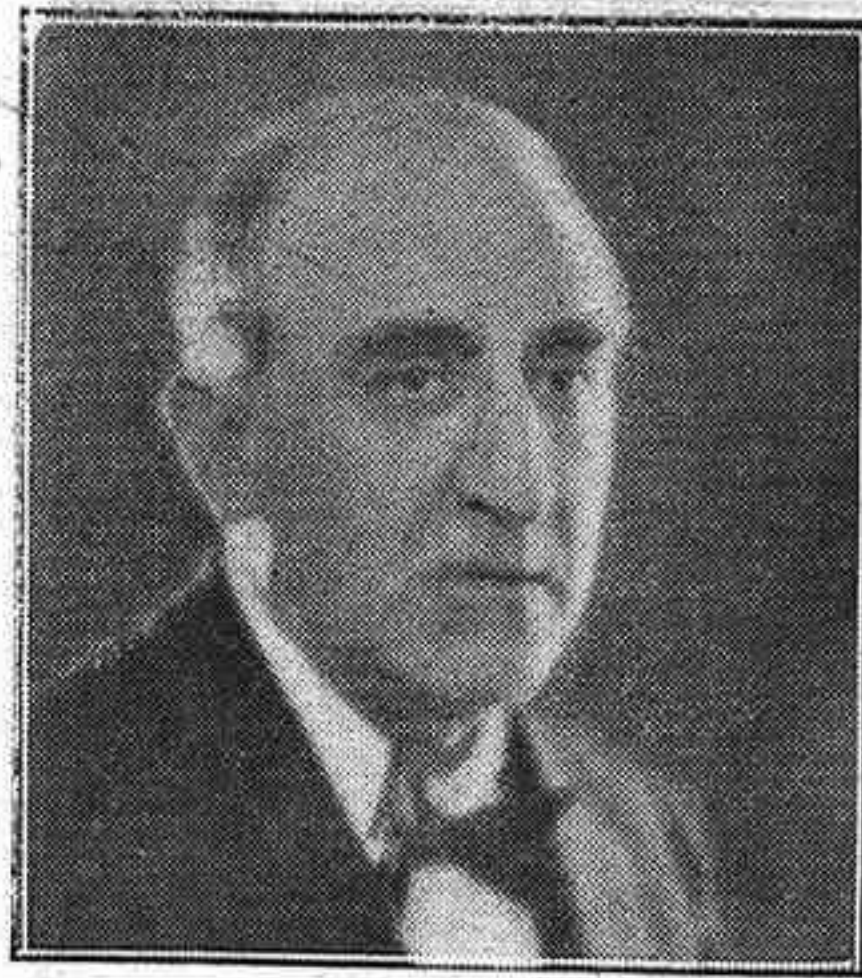
NOTA.—Deixem de publicar els retrats de l'Emília Baró i d'algun altre dels artistes de Novetats per no haver-nos arribat a temps en tancar aquesta edició

TEATRE CATALA ROMEA

Artistes que componen la Companyia
baix la direcció de PIUS-DAVÍ

Pere Cabré

Joaquim Viñas

Miquel Sirvent

Maria Lluïsa Rodríguez

Manuel Valencia

Antoni Strens

Eugeni Tarragó

Paquita Lliteras

Lluís Carreras

Delfí Biosca

Lluís Bohigas

Dolors Bofill

Pius Daví Maria Vila

Alexandre Nolla

Elvira Fremont

Roser Coscolla

Angela Guart

Guillem Aróstegui

Pere Ventayols

Maria Lozano

Encarna Coscolla

Esteve Tuá

Jaume Capdevila

Marta Cazorla

Felip Alcoy

Francesc Salioros

FOTOGRAFIES
M A S A N A

TELÓ ENLAIRE

ROMEA

Inauguració de la temporada. "La caravana perduda", drama en tres actes de Juli Vallmitjana.

Divendres passat, s'inaugurà la temporada 1927-1928 del Teatre Català ROMEA. El local, elegantment i senyorialment refet, feia goig de debò; estava ple de gom a gom. En bona fe, enguany tot són bons auguris per al teatre català.

L'empresa del ROMEA, que és l'antiga empresa propietària del teatre, ha volgut presentar-se amb esplendidesa. No farà una temporada, doncs, a base de ridículs i infecunds estalvis, que no condueixen a altre lloc que al fracàs.

La temporada s'inaugurà amb una obra magnífica, bona a tot ésser-ho: "La caravana perduda", del gran dramaturg Juli Vallmitjana. Amb aquesta seva darrera obra, l'illustre autor de "La mala vida" ha triomfat un cop més i ha evidenciat de nou el seu art.

Es una obra de gitanos, com gairebé tot el seu teatre. Però amb "La caravana perduda" Vallmitjana s'apartà del camí seguit fins ara. Del drama realista, ple de tipismes i de "caló" gitano, Juli Vallmitjana ha passat al teatre, realista també, però poetitzat. "La caravana perduda", que és un cant entusiasta a la raça gitana, és una obra plena de color, en la qual l'ambient i l'argument realista són presentats d'una manera poètica; a estones, l'obra pren caràcter de veritable i reeixida epopeia.

L'argument, un poc melodramàtic, és complicat, però exposat amb claredat. Obra tràgica, Juli Vallmitjana no la matisa amb escenes còmiques. El fet d'ésser una obra que interessa intensament sense escenes còmiques que treguin el regust amarg de la tragèdia, el fet de saber harmonitzar bé el melodramatisme amb el to poètic, demostra bé l'excel·lència de l'obra.

"La caravana perduda" és això: una obra excellent. Intensa, punyent, apassionada, plena d'inquietud, cap moment no decau; obra eminentment teatral, el seu interès dramàtic augmenta progressivament. És una obra pensada i desenrotllada amb grapa formidable; els tres actes són esplèndidament construïts, i les escenes de gran lògica artística. Tot sovint, les situacions, la tragèdia dels protagonistes, se n'emporten la voluntat dels espectadors, i fan espurnejar els ulls.

El caràcter dels personatges és just, precís. És una obra psicològica. La passió, la vehemència dels gitanos hi és expressada amb encert; tots els personatges responen a realitats de la raça tan amada d'En Juli Vallmitjana. El mestratge de l'autor es veu també en la manera bellíssima de presentar-nos les ànimes dels personatges, barreja de bondat i ingenuïtat i de maldat i astúcia. La superstició els emmarca bé i dona més relleu a la tragèdia.

"La caravana perduda" fou interpretada d'una manera perfecta. La companyia del ROMEA, amb Maria Vila, Pius Daví i Alexandre Nolla al cap i amb figures tan significatives com Elvira Fremont i Joaquim Vinyes, és una de les millors companyies catalanes que han actuat a Barcelona. Maria Vila va fer una creació de la protagonista, tot ella passió; Elvira Fremont també donà gran realitat a la vella bruixa; Pius Daví, Alexandre Nolla, Joaquim Vinyes, Pere Ventayols i Pere Cabré, també estigueren esplèndids; tots els altres secundaren com calia les primeres figures.

NOVEDADES

Tot just obert, i ja ens trobem amb una obreta de Folch i Torres. Els espectacles per a infants d'aquest senyor, acabaran, a la força, per crear una generació de marietes. En les

UN VIU

—Aquest és el quart anònim que rebo.
—Fes com jo, que els estripo abans d'obrir-los.

seves obres no hi ha res que pugui enrobustir la imaginació dels nois ni donar-los-hi una noble idealitat.

En "La rondalla del miracle" ens conta els amors d'un príncep i d'una pastoreta. Fa anar a tot gas la Verge de Montserrat fent miracles. I ens presenta un rei terrible al qual els criats prenen el pèl. Diem, a més, que, quan l'autor vol posar-se poètic, és horriblement emfàtic i feixuc; i que quan vol fer humorisme, és d'un gust tan baix, que a un li venien ganes de tapar les orelles als infants per a què no l'oïssin.

La interpretació dintre del que l'obra dona, inmillorable. Cal afegir, però, que el veritable miracle de "La rondalla del miracle" el va fer el senyor Gimbernat, que féu, malgrat la pobresa del seu paper, una creació d'una comicitat deliciosíssima.

Llàstima de tants bons còmics per a una comèdia tan dolenta!

BARCELONA

L'adaptació escènica d'"El fantasma de Canterville", feta pel senyor Ceferí Palencia, no és una cosa gaire ben reeixida. S'aguanta, però, i entreté el públic pel que es trasllueix de l'humorisme i de la intenció de Wilde.

La interpretació ben discreta, encara que ens sembla que ni els actors ni l'autor han comprès bé la intenció de l'humorista anglès.

LICEU

La temporada d'òpera al Liceu que començarà el dia 3 de novembre, promet, segons les nostres notícies, ésser molt brillant.

Una de les novetats d'aquesta temporada serà que en les òperes de poca duració, el cos de ball rus i espanyol interpretarà alguns dels seus "ballets" més aplaudits, entre els quals figuren "La nit de Valpurgis", de Gounod, i "Eros", de Tchoikovski.

Però fa, sobretot, de molt bon dir que entre les estrenes l'empresa compta amb "La princesa Margarida", lletra d'Adrià Gual i música del mestre Pahissa.

I una altra novetat que plaurà tant als "liceïstes" com al públic en general. El baró de Viver ha assegurat formalment que, per la inauguració de la temporada, la circulació de les Rambles estarà completament normalitzada. Amén.

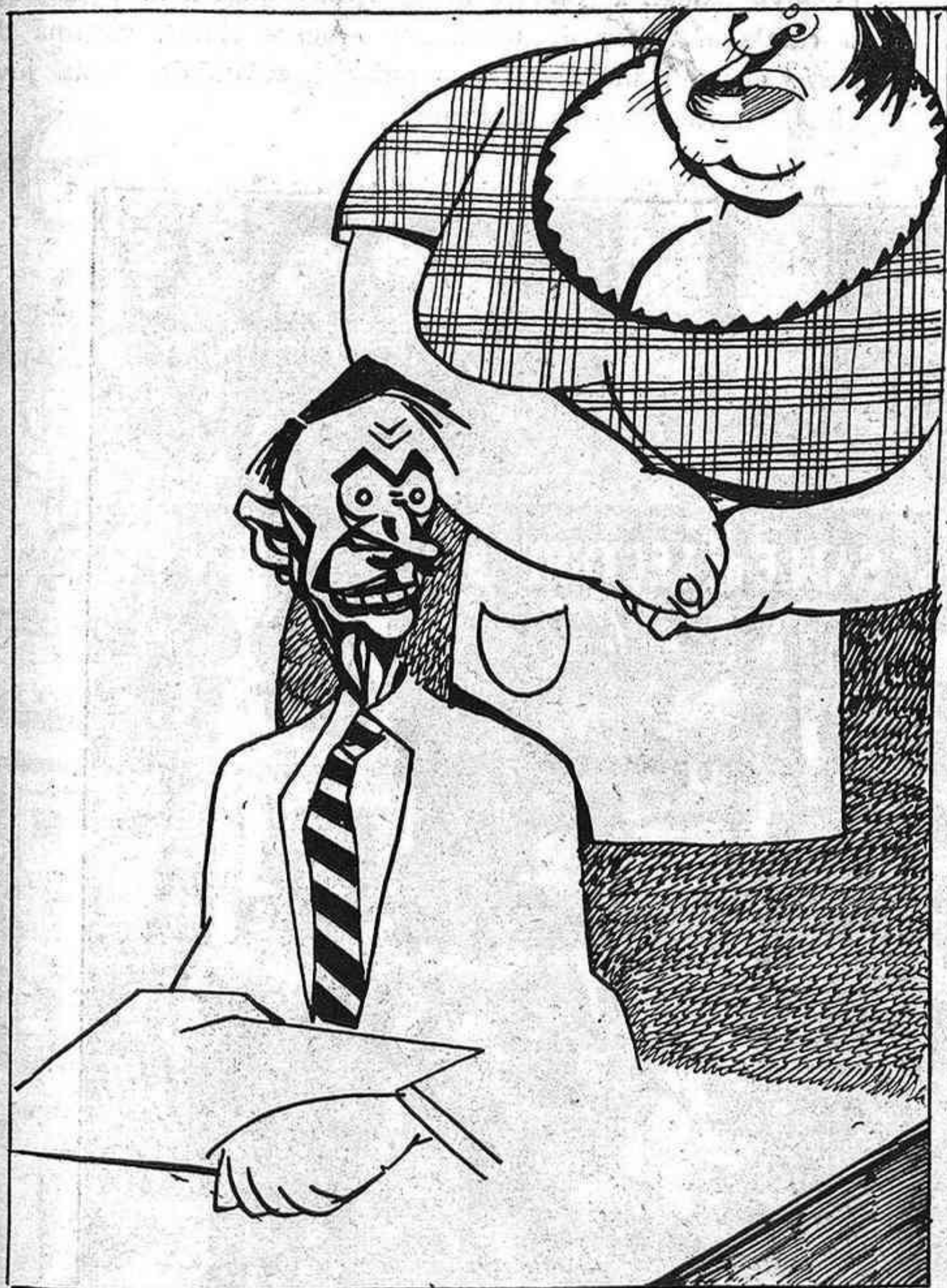
ESPAÑOL

Amb "Ditxosa nit de nuvis!" s'ha estrenat el primer vodevil de l'Espanyol. L'obra és picant i alegre, però cal confessar que el més divertit de tot és el treball dels actors.

S'hi distingeixen, sobretot, les senyores Pla, López i Fornés, i, no cal dir-ho, els senyors Santpere, Jiménez, Bergés, i Arteaga.

APOLO

L'èxit de "Las Castigadoras", de F. Lozano i J. Mariño ha estat indiscutible. L'obra és plena de situacions còmiques que

TOT ES ACOSTUMAR-S'HI

—I després del que m'has fet, encara t'atreveixes a mirar-me?

—Què hi vols fer! Un acaba per acostumar-se a tot.

feren riure molt al públic, i d'efectes de llum i de color veritablement impressionants. La música del mestre Alonso, deliciosa i a estones realment inspirada i original.

En la interpretació es distingiren, sobretot, la Júlia Fons, suggestiva i picant, i els senyors Fuentes, Lorente y Acruviva. Així mateix el gran ballarí Nanin's.

L'obra fou ovacionada i, en acabar-se, a instàncies del públic hagueren de parlar els autors, l'escenògraf i alguns dels actors, entre ells, Júlia Fons i el senyor Fuentes.

POLIORAMA

Ha debutat en aquest teatre Ricard Calvo; després d'uns quants anys d'absència a terres americanes El públic li tributà una bona acollida, i malgrat ésser l'obra del debut un drama d'Echegarai—"De mala raza"—aconseguí un èxit personal.

La companyia que l'acompanya és ben discreta i s'hi destaca, sobretot, la primera actriu senyora Bayardo.

NUEVO

Segueix representant-se amb èxit creixent la revista "Charivari". Tanmateix, els nous quadros estrenats la nit del divendres no foren completament del gust del públic.

VICTORIA

Continuen cada dia amb més èxit les representacions de "Juan sin alma".

COMICO

Segueixen, també, les representacions dels quadros de la revista "Not-Yet" i de "Roxana", conte escènic de Torres de l'Alamo i Asenjo, i música del mestre Luna. La música, com tota la d'aquest autor, lleugera i alegre, és deliciosa, i l'obra és plena de situacions gracioses i d'acudits intencionats. La presentació i els efectes escènics, més de revista que d'altra cosa, són de gran efecte.

ELDORADO

"El molinero y el diablo", d'Enric Suàrez de Deza, es va anunciar com un intent de renovació del teatre espanyol. Diguem de passada, que no creiem en aquesta renovació, des del moment que per a renovar-lo s'han aplegat Muñoz Seca i "Azorín". Però això, ara, no és del cas.

La comèdia del senyor Enric Suàrez de Deza no té, en realitat, de nou més que l'estructura, la manera una mica incoherent de combinar les escenes. I no hi tindriem res a dir sinó fos el llenguatge, on l'afany de novetat li fa dir unes coses que fan pena de tan cursis.

I és llàstima, perquè, en mig de tot, s'endevina que el senyor Suàrez de Deza té talent.

La interpretació, passadora. Roser Iglesias, que no ens sembla que pugui arribar a ésser una gran tràgica, demostrà una vegada més que tenia un gran temperament per a les comèdies sentimentals o poètiques.

ORQUESTRA PAU CASALS**Concert de violoncel per Pau Casals**

La setmana passada el genial Pau Casals obsequià els inscrits al Patronat de la seva Orquesta amb un concert de violoncel. Es l'obsequi més preat que es pot fer als amants de la música.

Perquè Pau Casals és el millor violoncellista del món. El seu art és diví.

El concert íntim de diumenge passat fou una cosa meravellosa. El gran, el genial Pau Casals, l'artista únic, fou el de sempre, l'home que fa miracles amb el violoncel. No hem de fer, ara una crítica d'aquest artista, prou conegut i estimat.

El pianista Blai Net l'acompanyà, amb gran encert, al piano. Ahir, l'Orquesta Pau Casals donà el primer concert d'aquesta temporada, al Palau de la Música Catalana. En el número vinent en parlarem.

El mestre Nicolau, el nostre gran músic, fou atropellat per un cotxe. Sembla que tingué un desvaneixement, al mig del vial, i caigué a terra i el cotxer no pogué evitar la desgràcia.

El mestre Nicolau quedà en greu estat. Es temia un desenllaç semblant al d'Antoni Gaudí.

El perill, però, desaparegué en part. Lentament, va millorant. El seu metge, doctor Clàrà, creu que aquesta millora s'accentuarà cada dia.

Fem vots per la salut del nostre excellent artista.

✱

Es a Barcelona l'escriptor argentí senyor Ghiraldo, el qual vol estudiar les costums barcelonines per a fer una novella.

Que li sigui plaent l'estada. Això és el que desitgem a l'il·lustre home.

I a nosaltres mateixos, els catalans, ens desitgem que el senyor Ghiraldo vegi bé les nostres costums i no les confongui amb unes altres ben alienes, que s'acosten més a les argentines que a les nostres.

✱

El senyor Gassó i Vidal ha estat elegit vice-president quart de l'Assemblea Nacional.

✱

Paulí Uzcudun ara es barallarà amb Phil Scott. Una altra pallissa a l'Uzcudun, l'home més important de l'Espanya actual?

✱

Resulta que a Holanda és on es menja més pa. Holanda necessita anualment 287 quilos de pa per persona. Els països

que la segueixen són Bèlgica, amb 274 quilos; França, amb 254, i Alemanya, amb 230.

Us imagineu l'humor infecund que representa calcular els quilos de pa que anualment necessita cada persona?

Ens creiem que aquests països tenien un xic més de feina.

✱

Ha mort En Didac Vilar i Masmitjà, ex-secretari de l'Escola d'Agricultura.

El senyor Vilar, bon patriota i bon professor, havia exercit el càrrec amb dignitat exemplar.

D. E. P.

✱

"Pirineus" era una bona revista de les terres gironines.

Era una gran revista, una revista de cara a Europa. Hi escrivien escriptors catalans i rossellonesos.

N'ha sortit un número. Abans de sortir el segon, ha estat retirat el permís de publicació.

✱

Demà s'inaugura l'Exposició Hostalera. Avui, està ja a punt esperant l'obertura. Amablement invitats pels hostalers, l'hem visitada.

Fa entrar gana als desganats; és la millor medicina per als deshauciats dels metges.

Els visitants en surten amb salivera a la boca. Només té una desvantatge: és capaç de fer arruïnar a qualsevol, puix en sortir de l'Exposició hom té la veritable necessitat d'anar a menjar molt del millor.

✱

A la flor de la joventut, doncs no comptava més que vint-i-tres anys, i quan li somreia un pervindre molt brillant en l'escena catalana, acaba de morir en aquesta ciutat, víctima de llarga i cruenta malaltia, la popular i aplaudida dama jove ingènua, Maria Saludas Franquet.

Vista de la Llibreria López el dia de la Festa del Llibre (7 octubre 1927)

D. Joan Piccioli
(MALALT)

ESPECÍFICS SEROLFORINA

TESTIMONI

Sr. Representant dels Tractaments Serolforina.—Barcelona.

Molt Sr. meu: Li remeto el present certificat, com a testimoni de la meua gratitud per haver assolit el meu guariment de Sífilis i haver-me desaparegut totes les manifestacions d'aquesta terrible malura, gràcies al seu **DEPURATIU SEROLFORINA**.

Son afm. S S.
Joan Piccioli

D. Joan Piccioli
(CURAT)

REUMATICS! ARTRITICS!

si preneu nostre **ANTIREUMATIC SEROLEORINA** us guarireu radicalment

HERPES - SIFILIS - TUMORS - ULCERES - GRANS - ECZEMES

Depuratiu SEROLFORINA, és el millor i no n'hi ha cap que el superi

TOS, BRONQUITIS, ASMA, ANEMIA, demaneu l'EMULSIO SEROLFORINA i veureu el resultat en el primer flascó. Mils de malalts desdonats han aconseguit el seu guariment amb aquests específics

Laboratori i Venda: Comte de l'Asalto, 8.—Dipòsits: Segalà, «La Cruz», Tarrés, Alsina, Rubió

Casa Carreras

SASTRERIA

FORMA DE TRAJOS DES DE 40 PIEL

RAPIDE SA
ECONOMIA
EN TOTS ELS ENCARRECS
TALL AMERICA

GENERS ULTIMA NOUETAT

PLACA DEL SOL 9.

BARCELONA
GRACIA

Mai les càpsules peruvianes Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les BLE-NORRAGIES (purgacions) GONORREES i tots els altres FLUIXOS de les vies urinaries, per CRONIQUES que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: **SEGALA**, o a l'autor **A. BORRELL**
Compte de l'Asalto, 52, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

FABRICA DE TINTES PER A IMPREMTA I LITOGRAFIA

COLORIFICI POLIGRAFIC F. E. R. T.

INDUSTRIA NACIONAL

Calabria, 197 : Telèfon 461 H. : BARCELONA

Malalts dels ulls **LOIDU**, únic producte italià de fama mundial, què, friccionant els polsos reforça el nervi òptic, treu el cansanci dels ulls, evita l'us de ulleres inclusiu septuagenaris, recuperant-se en pocs dies una vista envejable. Mai més miops, presbites ni vistes debils

Demaneu avul mateix l'interessant llibre, gratis

Direcció general: **UGO MARONE**, Piazza Falcone al Vomero, 1 (Italia) NAPOLI

Es un inconvenient una cigarreta que es consumeixi amb rapidesa, sense donar temps de assaborir-la. Es malgasta el tabac inútilment, les cendres cauen amb facilitat damunt del vestit del fumador, damunt la taula de treball, etc.

Es un inconvenient una cigarreta que s'apagui amb freqüència, havent d'encendre-la diverses vegades. Produeix cendres negres, i el tabac perd bona part dels seus sabor i aroma.

Aquets defectes queden eliminats empleant el paper de fumar

SMOKING

de combustió lenta, sabor agradós, molt resistent i fi. Es per

aquestes raons que ha sigut el més ben acollit pels fumadors intel·ligents.

Llibreria Espanyola d'Antoni López ♦ ♦ Rambla del Mig, 20, Barcelona

TELEFON A. 4115

Avui es posa a la venda la nova obra d'En
SANTIAGO RUSIÑOL

Màximes i mals pensaments

LEMA

Pensa mal i no erraràs

Un volum imprès a dues tintes

Un volum imprès a dues tintes amb paper de fil marca Guarro

Pesetes 2
5

OBRA NOVA

BLASCO IBAÑEZ

LA BARRACA

(en català)

Per Miquel Duran

Ptes. 2'50

GUIA MICHELIN

ESPAÑA 1927

Ptes. 9

OBRA NOVA

Lluís Duran i Ventosa

ELS POLITICS

Preu: 5 ptes.

PRONTO, MUY PRONTO

El Año en la Mano

Para 1928

PUEDEN NUESTROS CORRESPONSALES FORMULAR EL PEDIDO

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponsals se'ls atorga rebaixes.

Impremta LA CAMPANA i L'ESQUELLA : Olm, 8, Ciutat

EL CAFETER ESCAMAT

—Tinc ordre de no servir-li cap cafè, perquè ahir va armar un escàndol.

—Està bé! Doncs portim llet!